

N:o 19.

Ank. till Riksd. kansli den 15 februari 1898, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af § 58 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, sådant detta lagrum lyder enligt förordningen den 2 december 1892.

Genom proposition, n:o 25, af den 10 december 1897, hvilken af båda kamrarna blifvit till lagutskottet hänvisad, har Kongl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagdt utdrag af protokollet öfver civiländagen för nämnda dag, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

angående ändrad lydelse af § 58 i förordningen angående kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, sådant detta lagrum lyder enligt förordningen den 2 december 1892.

Härigenom förordnas, att § 58 i förordningen angående kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, sådant detta lagrum lyder en-

ligt förordningen den 2 december 1892, skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 58.

De i nästföregående § omförmälda bidrag skola, såsom *kommunalutskylder*, utgöras i förhållande till särskilda, de skattskyldige efter nedanstående grunder påförda *fyrktal*.

Till beräkningsgrund för fyrktalssättningen tjänar den bevillning enligt gällande förordning om bevillning af fast egendom samt af inkomst, som jemlikt senast fastställda taxeringslängder till staten erlägges, sålunda att för hvarje beskattningsföremål påføres *en* fyrk för bevillning till belopp af 1 till och med 10 öre; *två* fyrkar för bevillning utöfver 10 till och med 20 öre; *tre* fyrkar för bevillning utöfver 20 till och med 30 öre o. s. v.

För sådan jordbruksfastighet, för hvilken bevillning ej erlägges, påføres fyrktal efter det belopp, som, derest bevillning för densamma enligt gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst utgå skulle, på grund af taxeringsvärdet mot sådan bevillning svarar, hvaremot inkomst af arrende för sådan fastighet ej skall i fyrktal sättas. Hvad sålunda stadgats, gäller jemväl kronopark, som bildats vare sig af mark, som åt kronan inköpts efter 1874 års början, eller af staten tillhörig jordbruksdomän eller del af sådan.

I fråga om löntagare, som tillika innehar boställe, skall bevillningen för inkomst från bostället, hvilken enligt ofvan stadgade grunder särskildt till fyrktal sättas bör, icke vid fyrksättningen för den öfriga lönen i beräkning tagas.

Inom de delar af Stora Kopparbergs län, der kommunalutskylder hittills blifvit efter andel i soldatrote debiterade och uppburne, gäller hvad derom särskildt stadgas.

Ifrågavarande proposition är föranledd af Riksdagens skrifvelse till Konungen den 22 april 1892, hvori framställdes anhållan, att Kongl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring af § 58 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, att ej mindre för de hemman eller hemmansdelar, hvilka staten från en-

skilda personer inköpt och förvandlat till kronoparker, än afven för de jordbruksdomäner eller de delar af sådana, af hvilka kronoparker blifvit bildade, fyrktal skulle med hänsyn till kommunalutskylders utgörande påföras efter det belopp, som, derest bevilning för nämnda fastigheter skulle enligt gällande bevilningsförordning utgå, på grund af taxeringsvärdet svarade mot sådan bevilning.

Mot propositionen, hvilken är affattad i fullständig öfverensstämmelse med Riksdagens sålunda uttalade önskan, har utskottet icke funnit något att erinra, och hemställer utskottet alltså,

att ifrågavarande proposition må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 15 februari 1898.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.

Stockholm 1898. Kungl. Boktryckeriet, P. A. Norstedt & Söner.